

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1955-1956.

VERGADERING VAN 12 JUNI 1956.

Verslag van de Commissie van Justitie, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot verlenging, voor de jaren 1955 en 1956, van de wet van 20 Maart 1954 tot wijziging van artikel 232 van de wet van 18 Juni 1869 op de rechterlijke inrichting.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1955-1956.

SÉANCE DU 12 JUIN 1956.

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner le projet de loi prorogeant pour les années 1955 et 1956 la loi du 20 mars 1954 modifiant l'article 232 de la loi du 18 juin 1869 sur l'organisation judiciaire.

Aanwezig : de hh. KLUYSKENS, voorzitter; ANCOT, BRIOT, CAMBY, CHOT, Mevr. CISELET, de hh. CUSTERS, DELMOTTE, DERBAIX, LIGOT, NIHOUL, Mevr. VANDERVELDE, de hh. VAN HEMELRIJCK, en LAGAE, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Artikel 232 van de wet van 18 Juni 1869 op de rechterlijke inrichting, gewijzigd bij de wet van 31 Juli 1952, bepaalde dat aan de rechters, voor ambten waartoe de Koning benoemt, geen andere vergoeding ten bate van 's Lands kas mag worden toegekend dan die voorzien bij artikel 230 van die wet en de verplaatsingskosten.

Daar de wetgever en de onderscheidene Ministeriële Departementen de laatste jaren om reden van de waarborgen die de magistraten inzake bevoegdheid en onpartijdigheid bieden, steeds meer een beroep op hen doen als voorzitter van commissies en jury's, kon men bezwaarlijk eisen dat deze diensten, die dikwijls veel overwerk vragen, kosteloos zouden worden gepresteerd.

De wet van 20 Maart 1954 heeft dan ook het in artikel 232 vervatte verbod voor de jaren 1953 en 1954 opgeheven en bepaald dat aan de magistraten van de zetel hetzelfde presentiegeld en dezelfde vergoedingen mogen worden verleend als aan de personen die niet tot de Rechterlijke Macht behoren, doch beperkt tot een tiende van de normale brutowedde, die voor de rechterlijke functie wordt verleend, bedrag dat het totaal van presentiegeld, vergoedingen of voordelen niet mag overschrijden.

R. A 5150.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :
157 (Zitting 1955-1956) : Wetsontwerp.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 232 de la loi du 18 juin 1869 sur l'organisation judiciaire, modifié par la loi du 31 juillet 1952, disposait qu'il ne pouvait être alloué aux juges, pour des fonctions à la nomination du Roi, aucune indemnité à la charge du Trésor public autres que les indemnités prévues à l'article 230 de cette loi et les frais de déplacements.

Comme le législateur et les différents Départements ministériels ont, ces dernières années, fait appel de plus en plus fréquemment aux magistrats pour la présidence de commissions et jurys, à raison des garanties de compétence et d'impartialité que leur intervention présente, il pouvait difficilement être exigé que ces services, nécessitant souvent un travail supplémentaire important, fussent prestés gracieusement.

La loi du 20 mars 1954 abrogea, dès lors, l'interdiction édictée par l'article 232 pour les années 1953 et 1954 et permit l'attribution aux magistrats du siège des mêmes jetons de présence et d'indemnités que ceux alloués aux personnes étrangères à l'Ordre Judiciaire, en limitant, toutefois, cette attribution au dixième du montant du traitement normal brut attribué à la fonction judiciaire, montant que la somme de ces jetons de présence, indemnités et avantages, ne peut en aucun cas dépasser.

R. A 5150.

Voir :

Document du Sénat :
157 (Session de 1955-1956) : Projet de loi.

Dezelfde wet beperkte voor het jaar 1954 op gelijke wijze het presentiegeld, de vergoedingen en voordelen voor de magistraten van het Parket.

Aangezien het hier om tijdelijke maatregelen ging in afwachting van een definitieve oplossing, stelde de wet tegelijkertijd bij de diensten van de Eerste-Minister een Commissie in ermede belast het probleem te onderzoeken van de door de Staat bezoldigde personen die deel uitmaken van commissies, raden, comités, jury's, alsmede van het onderwijzend personeel van de scholen.

Deze Commissie heeft beslist tot de handhaving voor de jaren 1955 en 1956 van de overgangsregeling die voor de jaren 1953 en 1954 op de magistraten van de zetel en voor het jaar 1954 op de magistraten van het Parket toepasselijk was.

Dit wetsontwerp strekt derhalve tot handhaving van de overgangsregeling zodat men aan de magistraten de hun verschuldigde bezoldigingen voor bijzondere dienstverstrekingen zal kunnen verlenen, welke bezoldigingen hun sinds 1 Januari 1955 niet meer werden uitgekeerd bij gebreke van een wettelijke bepaling, waarbij deze uitkering werd toegelaten.

De Commissie heeft het ontwerp en dit verslag eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
L. LAGAE.

De Voorzitter,
A. KLUYSKENS.

La même loi édicta, pour l'année 1954, la même limitation aux jetons de présence, indemnités et avantages alloués aux magistrats du Parquet.

Comme il s'agissait de mesures temporaires, en attendant une solution définitive, la loi créa, en même temps, près les services du Premier Ministre, une Commission chargée d'examiner le problème de la participation des personnes rétribuées par l'Etat aux commissions, conseils, comités et jurys, ainsi qu'au corps enseignant d'écoles.

Cette Commission a conclu au maintien pour les années 1955 et 1956, du régime transitoire appliqué aux magistrats du siège pour les années 1953 et 1954 et aux magistrats du Parquet pour l'année 1954.

Le présent projet de loi, a, dès lors, pour but le maintien de ce régime transitoire, de façon à permettre d'allouer aux magistrats les rémunérations qui leur reviennent pour ces prestations spéciales et qui depuis le 1er janvier 1955 ne leur ont plus été payées, à défaut d'une disposition légale permettant ce paiement.

La Commission à l'unanimité a adopté le projet ainsi que le présent rapport.

Le Rapporteur,
L. LAGAE.

Le Président,
A. KLUYSKENS.